

Mera Llykith

Gyna císařovu agentku, lady Brisienu, už nikdy nespatriła, ale svůj slib dodržela. Proseccus, noční čepel ve službách říše, dorazil v přestrojení do domu lorda Strala. Byla pozornou žákyní a během několika dní se naučila vše, co potřebovala znát.

Je to prosté zakletí, žádné mocné kouzlo, které by změnilo zuřivého daedrotha v zamilované štěně, řekl Proseccus. "Pokud řekneš nebo uděláš něco, co by tvůj cíl za běžných okolností rozhněvalo nebo urazilo, síla zakletí zeslábne. Dočasně ovlivní, jak tě bude vnímat, podobně jako to činí ostatní kouzla ze školy iluzí, ale jeho úctu a obdiv ke tvé osobě musíš podporovat také všemi dostupnými nemagickými způsoby."

Rozumím, usmála se Gyna a poděkovala svému učiteli za dvě kouzla školy iluzí, která ji pomohl vštípit do paměti. Nadešel čas, aby si své nové schopnosti ozkoušela v praxi.

Budova cechu prostitutek v Camlornu byl honosný palác v honosné části města. Princ Sylon by do něj našel cestu i se zavázanýma očima; či s očima zastřenýma alkoholem, což se také velice často stávalo. Dnes v noci však byl jen mírně podnapilý a rozhodnutý už dál nepít. Dnes v noci měl chuť na jiné potěšení. Na potěšení dle svého gusta.

Kde je moje favoritka, Grigia? ptal se představené cechu už ve dveřích.

Ještě se zotavuje z vaší poslední schůzky minulý týden, usmála se klidně. "Většina ostatních dívek je se zákazníky, ale nechala jsem ti stranou jednu lahůdku. Je tu nová. A určitě se ti bude líbit."

Princ se nechal odvést do přepychového budoáru zdobeného hedvábím a sametem. Jakmile vstoupil, vyšla Gyna zpoza paravánu a s myslí otevřenou rychle seslala kouzlo, jak jí to Proseccus poradil. Zpočátku bylo těžké poznat, zda se jí to podařilo. Princ se na ni zahleděl s krutým úsměškem na rtech, ale stejně jako sluneční paprsky rozeženou ranní mlhu, začala krutost z jeho tváře poněmhu mizet. Bylo jí jasné, že zvítězila. Zeptal se jí na jméno.

Sám mi nějaké dej, řekla škádlivě. "Ještě nikdy jsem se nemilovala se skutečným princem. Ani jsem ještě nikdy nebyla v pravém paláci. Je ten tvůj... veliký?"

Ještě není můj, pokrčil rameny. "Ale jednoho dne ze mě bude král."

Musí to být nádherné, žít na takovém místě, povzdychla si Gyna zasněně. "Tisíc let historie. Všechno tak krásné, prostoupené dechem staletí. Obrazy a knihy a sochy a gobelíny... Uchovává si tvá rodina všechny své staré poklady?"

Ano, v depozitářích a pokladnicích se hromadí spousta zbytečného starého harampádí. Prosím, mohl bych tě vidět nahou?

Nejprve bych si s tebou ráda trochu popovídala, ale ty se můžeš svléknout, kdykoliv se ti zachce, řekla Gyna. "Slyšela jsem, že máte nějaký velký depozitář, ale že je prý dobře ukrytý."

Je za falešnou zdí v rodinné hrobce, řekl princ, chytil ji za zápěstí a přitáhl ji k sobě, aby ji mohl políbit. Così v jeho pohledu se začalo měnit.

Výsosti, to bolí, vykřikla Gyna.

Dost řečí, ty čarodějnická děvko, zavrčel. Gyna potlačila osten strachu, který se jí zabodl do srdce, rychle pročistila svou mysl a zhluboka se nadechla. V okamžiku, kdy se jeho zlostná ústa dotkla jejích rtů, seslala druhé kouzlo, jež se od zkušného iluzionisty naučila.

Princ cítil, jak se jeho tělo mění v kámen. Aniž mohl pohnout jediným svalem, pozoroval, jak Gyna sbírá své oblečení a odchází z místnosti. Paralyzační kouzlo bude fungovat jen několik minut, ale víc času nepotřebovala.

Představená cechu už se všemi děvčaty odešla, přesně jak jim to Gyna a lord Strale řekli. Vrátil se, až bude bezpečně po všem. Odmítla vzít si za svůj podíl na celé léčce jakoukoliv odměnu. Prý jí stačí vědomí, že její dívky již nebude ten zvrhlý a krutý princ nikdy mučit.

Příšerný chlap, pomyslela si Gyna, když si stahovala kapuci svého pláště a utíkala ulicí k domu lorda Strala. "Ještě že z něj nikdy nebude král."

Následujícího rána pořádali camlornský král a královna veřejnou audienci pro různé šlechtice a diplomaty. Trůnní sál byl z velké části prázdný. Byl to až nesnesitelně nudný začátek nového dne. Oba mezi jednotlivými slyšeními povýšeně zívali.

Kam se poděli všichni ti zajímaví lidé? zamumlala královna. "A kde je náš milovaný chlapec?"

Slyšel jsem, že prý řádl na severu města, když hledal nějakou běhnu, co ho prý okradla, zasmál se král s porozuměním v hlase. "Je to správný kluk."

A co je s tím dvorním mágem?

Poslal jsem ho vyřídit jistou delikátní záležitost, zachmuřil se král. "Ale už to bude týden a ještě jsem o něm neslyšel. Nechce se mi to líbit."

Souhlasím, lord Eryl by neměl být pryč tak dlouho, svraštěla královna čelo. "Co kdyby se objevil nějaký zběhlý mág a chtěl nám něco udělat? Nesměj se, manželi. Vždyť proto si všechny královské rodiny z Vysokoskalí vydrží vlastní kouzelníky. Aby chránili dvůr před zlými kletbami, jako byla ta, která nedávno zasáhla našeho nebohého císaře."

Z rukou jeho vlastního mága, uchechtl se král.

Lord Eryl by tě takhle nikdy nezradil a ty to dobře víš. Je ve tvých službách ještě z dob, kdy jsi byl oloinským vévodou. V žádném případě ho není možné srovnávat s Jagarem Tharnem, mávla královna rukou v odmítavém gestu. "Je to právě nedostatek důvěry, co teď celý Tamriel tak ničí. Lord Strale mi vždy připomíná, že--"

Toho už také dlouho nikdo neviděl, podivil se král.

Velvyslanec? zavrtěla královna hlavou. "Ne, ten je tady. Projevil přání navštívit rodinnou hrobku a vzdát poctu tvým vznešeným předkům, takže jsem ho tam pustila. Netuším, proč se ještě neukázal. Zřejmě je mnohem zbožnější, než jsem si myslela."

Překvapeně sebou trhla, když král vyskočil z trůnu. "Proč jsi mi to neřekla?"

Než mohla odpovědět, vešel dotyčný otevřenými dveřmi do trůnního sálu. O nabízené rámě se jemně opírala plavovlasá žena v honosných šarlatovozlatých šatech, jaké by si mohla dovolit jen málokterá šlechtična. Královna sledovala pohled svého manžela a strnula ohromením stejně jako on.

Slyšela jsem, že se prý tahá s nějakou poběhlicí ze slavnosti květin, a ne se skutečnou dámou, zašeptala. "Bože, vypadá úplně jak tvá dcera, lady Jyllia."

To ano, zalupal král po dechu. "Nebo jako její sestřenice, princezna Talara."

Šlechtici přítomní v sále si mezi sebou začali šeptat. Jen pár z nich sice bylo u dvora i před dvaceti lety, kdy princezna zmizela, pravděpodobně zavražděna, společně s ostatními členy královské rodiny. Několik starších dvořanů si však na ni stále pamatovalo. Vzduchem se šeptem šířilo jméno "Talara" jako zaklínadlo.

Lorde Strale, představíte nám svůj doprovod? zeptala se královna se zdvořilým úsměvem.

Za okamžik, Veličenstvo, ale obávám se, že nejprve musíme probrat jistou naléhavou záležitost, odpověděl lord Strale s úklonou. "Mohu požádat o soukromou audienci?"

Král se zadíval na císařského velvyslance a pokusil se vyčistit cokoliv z výrazu jeho tváře. Pak mávnutím ruky propustil dvořanstvo a nechal za nimi zavřít mohutné dveře sálu. V rozlehlé komnatě zůstali jen král, královna, velvyslanec, tajemná žena a tucet královských strážů.

Velvyslanec vytáhl z kapsy list starého zažloutlého pergamenu. "Veličenstvo, když jsi usedl na trůn poté, co byl tvůj bratr i s celou svou rodinou zavražděn, uložili úředníci všechny důležité úřední listiny a záznamy do archivu. Dokonce i ty nedůležité, včetně jeho osobní korespondence. Tak ostatně velí protokol. Byl tam i tento dopis."

O co tu jde? vybuchl netrpělivě král. "Co se v něm píše?"

Nic o tobě, výsosti. Po pravdě řečeno, v době, kdy jsi usedl na trůn, nemohl nikdo ani tušit, jaký význam vlastně má. Je to dopis císaři, který psal tvůj nebohý královský bratr těsně před svou vraždou. Pojednává o jednom zloději, který býval magem a knězem v Sethietiném chrámu tady v Camlornu. Jmenoval se Jagar Tharn.

Jagar Tharn? zasmála se nervózně královna. "Božínku, právě jsme o něm mluvili."

Tharn ukradl mnoho grimoárů s mocnými a dnes již zapomenutými kouzly. Obsahovaly také informace o artefaktech, jako je třeba Hůl chaosu, včetně toho, kde byly ztraceny a jak se mají správně používat. Zprávy však na západ Vysokoskalí putují pomalu a trvalo mnoho let, než se tvůj královský bratr doslechl, že nový císařův dvorní mág se jmenuje Jagar Tharn. Jakmile se tak ale stalo, začal psát císaři dopis, ve kterém jej chtěl varovat; už jej ovšem nestihl dopsat. Lord Strale dopis pozvedl. "Je datovaný dne, kdy byl roku 385 zavražděn. Čtyři roky předtím, než Jagar Tharn svého pána zradil a zahájil tak desetiletou hrůzovládu císařského Simulacrum."

To je všechno zajímavé, vyštěkl král. "Ale co to má společného se mnou?"

Říše se snaží usilovně zjistit, kdo stojí za atentátem na krále. A já mám doznání královského mága, lorda Eryla.

Z královny tváře zmizela veškerá barva: "Ty mizerný červe, mně nebude nikdo vyhrožovat. Ani ty, ani tahle děvka, ani ten dopis už nikdy nespátí denní světlo. Strážte!"

Královské strážce tasily meče a udělaly krok kupředu. V ten okamžik se však zablesklo a celý sál byl najednou plný císařských nočních čepelí, které vedl Proseccus. Čekali tam již několik hodin, ukryti ve stínech před zraky všech ostatních.

Jménem jeho císařské milosti, Uriela Septima VII, tě zatýkám, řekl Strale.

Dveře se otevřely a král s královnou vyšli ze sálu se sklopenými hlavami. Proseccus se od Gyny dozvěděl, kde by mohl nejspíš najít jejich syna, prince Sylona. Dvořané a šlechtici překvapeně pozorovali toto podivné procesí, které vedlo krále s královnou do jejich vlastního žaláře. Nikdo neřekl ani slovo.

Když nakonec ticho prolomila první slova, všichni sebou překvapeně trhli. Ke dvoru dorazila lady Jyllia. "Co to má znamenat? Kdo se opovažuje popírat panovnickou autoritu našeho krále a jeho královny?"

Lord Strale se otočil k Proseccovi: "S lady Jylliou si promluvíme o samotě. Víš, co je zapotřebí udělat."

Proseccus kývl hlavou a opět zavřel dveře trůnního sálu. Dvořané se k nim přitiskli ve snaze zaslechnout každé slovo. Nikdo to neřekl nahlas, ale všichni si přáli dozvědět se víc, stejně jako lady Jyllia.